

Sygn. akt VII U 584/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2018 r. w Warszawie

sprawy M. P., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział W W.

o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania M. P., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział W W.

z dnia 15 marca 2017 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż M. P. od 01 września 2016 r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp z o.o. z siedzibą w W. z podstawą wymiaru składek 6650 zł (sześć tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych) w pełnym wymiarze czasu pracy.

UZASADNIENIE

M. P. w dniu 13 kwietnia 2017 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji w/w organu rentowego z dnia 15 marca 2017 r., nr: (...)(...) wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie, że jej podstawa wymiaru składek wynosi 6650,00 złotych. W ocenie odwołującej uzasadnienie organu rentowego, jakoby jej podstawa składek na ubezpieczenie społeczne została ustalona w celu umożliwienia uzyskania wyższych świadczeń jest nieuzasadniona i niesprawiedliwa. Ubezpieczona wskazała, że umówiona wysokość wynagrodzenia podyktowana była jej predyspozycjami, doświadczeniem oraz zadowoleniem pracodawcy z dotychczasowej współpracy. Odwołująca stwierdziła, że początkowo była zatrudniona w spółce w ramach umowy o dzieło, jednak na skutek rozwoju płatnika składek i perspektywy długofalowej współpracy z klientem, jej codzienna obecność w pracy i całkowite zaangażowanie w projekt stało się niezbędnym.

Z uwagi na wcześniejszą współpracę zdaniami ubezpieczonej umowa została zawarta od razu na czas nieokreślony. Odwołująca wskazała, że P. Ł., która przejęła część jej obowiązków, otrzymała niższe wynagrodzenie, gdyż w tym okresie czasu studiowała i mogła pracować w ograniczonym wymiarze czasu, a nadto jej kwalifikacje i predyspozycje zawodowe były mniejsze. Ubezpieczona uznała, że wskazanie przez organ rentowy, iż jej zatrudnienie w latach 2006-2009 opiewało na dużo niższe kwoty nie uwzględnia jej rozwoju zawodowego (k. 2-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 18 maja 2017 r. wniósł o jego oddalenie, ponieważ zaskarżona decyzja jest prawnie i faktycznie uzasadniona oraz zasądzenie od odwołującej na

swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Dodatkowo wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu finansów i księgowości celem ustalenia, czy sytuacja finansowa spółki zabezpieczała opłacanie składek od zadeklarowanej podstawy wymiaru za ubezpieczoną od dnia 1 września 2016 r. W ocenie organu rentowego strony odwołujące się nie przedstawiły dokumentacji potwierdzającej wykonywanie przez M. P. pracy w tak rozbudowanym zakresie obowiązków, co skutkowało uznaniem, że ustalone dla niej wynagrodzenie rażąco przewyższało wkład pracy. Oddział wskazał, że zatrudnienie pracownika i przyznanie mu wysokiego wynagrodzenia oraz powierzenie szerokiego wachlarza obowiązków służbowych ze świadomością, iż w niedługim czasie nie będzie mógł on wywiązywać się ze swoich zobowiązań jest działaniem nieracjonalnym. Organ rentowy stwierdził, że na koncie płatnika składek ustalono, iż zgłasza on do ubezpieczeń pracowników ze zdecydowanie niższymi podstawami niż zadeklarowane za odwołującą. Zdaniem Oddziału analiza dokumentów pozyskanych w trakcie postępowania wyjaśniającego wskazuje, że wysokość wynagrodzenia w umowie o pracę została ustalona w celu umożliwienia uzyskania odwołującej wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa, co stanowi naruszenie zasad współżycia społecznego. Dlatego też w zaskarżonej decyzji ustalono, że odwołująca podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 4055,40 złotych w okresie od dnia 1 września 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. stanowiącej wysokość równej przeciętnemu wynagrodzeniu brutto w gospodarce narodowej w III kwartale 2016 r. (k. 20-21 a. s.).

(...) Sp. z o.o. również złożyła odwołanie w dniu 20 kwietnia 2017 r. od zaskarżonej decyzji przez odwołującą się wskazując na tożsamą argumentację. Również organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 maja 2017 r. zajął identyczne stanowisko, jak w sprawie głównej wnosząc o jego oddalenie (k. 2-4 i 9-11 a. s. VII U 1591/17).

Sąd zarządzeniem z dnia 11 stycznia 2018 r. na podstawie art. 219 k.p.c. sprawę o sygn. akt VII U 1591/17 połączył ze sprawą o sygn. akt VII U 584/17 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia dalej pod sygn. akt VII U 584/17 (k. 54 a. s. VII U 1591/17).

Sąd postanowieniem z dnia 8 stycznia 2018 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego ginekologa celem oceny stanu zdrowia odwołującej na dzień 1 września 2016 r. oraz biegłego sądowego z zakresu finansów i rachunkowości celem ustalenia sytuacji finansowej spółki na dzień 1 września 2016 r. (k. 57 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniach 18 stycznia 2017 r. zawiadomił odwołujących się o wszczęciu postępowania w sprawie podlegania przez M. P. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (k. 9 i 10 akt ZUS).

Odwołująca w dniu 9 lipca 2002 r. uzyskała tytuł licencjata w Wyższej Szkole (...) w W. na wydziale politologii (k. 14 akt ZUS).

Odwołująca w dniu 23 września 2004 r. uzyskała tytuł magistra sztuki na Akademii (...) w W. na wydziale wzornictwa przemysłowego (k. 36 akt ZUS).

Zgodnie z Krajowym Rejestrem Sądowym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zarejestrowana w dniu 23 grudnia 2004 r. (k. 32-38 a. s.).

Zarząd (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 21 kwietnia 2015 r. podjął uchwałę nr (...) w sprawie przyjęcia zasad rozliczania projektów i wynagradzania pracowników. Zgodnie z tabelą osoby zatrudnione w spółce miały być wynagradzane w następujących widełkach: 2000,00-3,500,00 złotych analityk na podstawie umowy zlecenia, 2500,00-5000,00 złotych młodszy

konsultant na podstawie umowy zlecenia lub umowy o pracę, 4200,00-7800,00 złotych menadżer na podstawie umowy o pracę, 6500,00-10500,00 złotych starszy konsultant/starszy specjalista/ekspert na podstawie umowy o pracę, kontraktu lub prowadzonej działalności gospodarczej, 7.500,00-12000,00 złotych menadżer/starszy ekspert na podstawie prowadzonej działalności gospodarczej oraz 10.000-15.000,00 złotych partner na podstawie prowadzonej działalności gospodarczej (k. 6-7 a. s.).

Zgodnie z orzeczeniem lekarskim z dnia 30 sierpnia 2016 r. odwołująca została uznana za zdolną do wykonywania pracy na stanowisku konsultanta (k. 19 akt ZUS).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 1 września 2016 r. zawarła z odwołującą umowę o pracę na stanowisko senior consultant w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w kwocie 6650,00 złotych (k. 26-27 akt ZUS).

Odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego od dnia 1 września 2016 r. (k. 21 akt ZUS).

Odwołująca otrzymywała należne jej wynagrodzenie przelewem na osobiste konto bankowe (k. 32-35 akt ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 15 marca 2017 r., nr: (...) (...), w której stwierdził, że M. P.

od dnia 1 września 2016 r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z podstawą wymiaru składek w kwocie 4055,04 złotych równą przeciętnemu wynagrodzeniu w gospodarce narodowej w III kwartale 2016 r. W ocenie organu rentowego analiza dokumentów pozyskanych w trakcie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wskazuje, że podstawa składek na ubezpieczenia społeczne została ustalona w celu umożliwienia uzyskania wyższych świadczeń przysługujących z tytułu zasiłku chorobowego

i macierzyńskiego. Oddział uzasadnił rozstrzygnięcie zawarte w decyzji tym, że:

- bezpośrednio przed zawarciem umowy o pracę strony współpracowały w oparciu o umowę o dzieło niestanowiącą tytułu do ubezpieczeń społecznych a zgłoszenie do nich nastąpiło niespełna trzy miesiące przed powstaniem możliwej do przewidzenia niezdolności do pracy;

- nie zatrudniono w zastępstwie pracownika, ponieważ za takie nie można uznać współpracy z inną projektantką w ramach umowy o dzieło, która otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 3000,00 złotych;

- inny płatnik podczas zatrudnienia w Polsce w latach 2006-2009 deklarował za odwołującą znacznie niższe podstawy wymiaru składek;

- za pozostałych pracowników i zleceniobiorców spółka deklaruje niższe podstawy wymiaru składek;

- pierwsza umowa o pracę została podpisana na czas nieokreślony (k. 2-3 akt ZUS).

Ubezpieczona rozpoczęła pracę w 2004 r. w N., kiedy była stażystą w B.. Następnie była zatrudniona przez okres dwóch lat w T., gdzie pracowała w (...) projektując telefony i komputery. Potem odwołująca wyjechała do H., gdzie przez 6 lat wykonywała obowiązki w firmach produkujących akcesoria łazienkowe i produkty cyfrowe. Odwołująca początkowo od lutego 2016 r. była zatrudniona w spółce na podstawie umowy

o dzieło za wynagrodzeniem w kwocie 5000,00 złotych. Zajmowała się wówczas pracami projektowymi i prowadzeniem nadzoru nad estetyką projektów. Ubezpieczona pracowała w zawodzie kilka lat w H., na co wskazują referencje jej ówczesnych pracodawców.

W czerwcu 2016 r. spółka otrzymała duży projekt, który rozwinął się a nakład pracy został zwiększony. Dlatego też we wrześniu 2016 r. doszło do zawarcia z odwołującą umowy

o pracę w pełnym wymiarze czasu. K. R. nadzorował wykonywaną przez nią pracę. Obecnie ubezpieczona powróciła do pracy wykonywanej na rzecz spółki (zeznania odwołujących, k. 152-153 a. s.).

Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu ginekologii ustalił, że ciąża odwołującej została stwierdzona w dniu 6 czerwca 2016 r., zaś do dnia 25 listopada 2016 r. jej przebieg był prawidłowy i nie wymagał interwencji lekarza prowadzącego. Ubezpieczona zgłaszała się regularnie na wizyty kontrole, co odnotowane jest w dokumentacji medycznej

i karcie ciąży. Od dnia 25 listopada 2016 r. wystąpiło zagrożenie porodem przedwczesnym a ubezpieczona korzystała ze zwolnień lekarskich. Stan zdrowia ubezpieczonej na dzień 1 września 2016 r. był zadowalający i do dnia, w którym nastąpiły komplikacje nie było przeciwwskazań do podjęcia pracy w charakterze konsultanta w pełnym wymiarze czasu pracy (k. 75-76 a. s.).

Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów ustalił, że na podstawie sprawozdań finansowych spółki można stwierdzić, że jej kondycja finansowa nie mogła być podstawą uzasadniającą decyzję w zakresie zatrudnienia odwołującej na podstawie umowy o pracę z dniem 1 września 2016 r. na czas nieokreślony. Osoby zarządzające firmą musiały mieć wiedzę w zakresie rzeczywistych wyników finansowych za osiem miesięcy 2016 r. i prognozy wyników finansowych na kolejne cztery miesiące tego roku. Można uznać, że spodziewały się one dużo gorszych wyników finansowych za cały 2016 r. Niemniej jednak decyzja o zatrudnieniu nowego pracownika często ma uzasadnienie w strategii spółki, która może zakładać plany rozwojowe takie, jak min. wejście z usługą w nowe obszary rynku lub dedykowanie nowych usług obecnym klientom. Decyzje o zatrudnieniu mogą być również podejmowane przez osoby zarządzające na podstawie prognozowanych wzrostów sprzedaży/marży na sprzedaż zakładane w krótkoterminowych i średnioterminowych budżetach finansowych i sprzedażowych spółki w prognozach na kolejne lata. Mogą one też wynikać z planowanego odejścia innych kluczowych pracowników ze spółki i być podyktowane koniecznością zachowania ciągłości pracy. Znalezienie uzasadnienia dla zatrudnienia ubezpieczonej wykracza poza obszar finansowy spółki w 2016 r., jednak nie wyklucza takiego uzasadnienia w szerszym obszarze strategiczno-biznesowym na kolejne okresy (k. 90-108 a. s., sprawozdania finansowe, k. 39 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym aktach organu rentowego, zeznań odwołujących się, a także treści opinii biegłych sądowych z zakresu ginekologii oraz finansów i rachunkowości. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Z kolei zeznania stron procesu są również wiarygodne, gdyż korespondują one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Ponadto nie zostały zakwestionowane w toku postępowania sądowego. Natomiast wnioski płynące wprost z opinii biegłych sądowych nie budziły wątpliwości stron postępowania, toteż Sąd uznał je za własne i stanowiące wysoki walor dowodowy dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania M. P. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 marca 2017 r., nr: (...)(...) są uzasadnione i podlegają uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

W myśl art. 8 ust. 1 ustawy, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, a zgodnie z art. 13 pkt. 1 ustawy obowiązek podlegania takiej osoby ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu trwa od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, o czym stanowią art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy. Z kolei podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe.

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla ubezpieczonej, co przesądziło o kierunku kontroli sądu ograniczonej jedynie do tej spornej kwestii. W zaskarżonej decyzji organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania przez odwołującą pracy na podstawie umowy o pracę na rzecz płatnika składek, a jedynie wysokość wynagrodzenia umówionego przez strony na kwotę 4200,00 złotych brutto miesięcznie. Już z tego powodu część zarzutów organu rentowego okazała się być niezasadna i bez znaczenia w kontekście rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji. Zauważyć należy, że spór w niniejszej sprawie dotyczył jedynie ustalonej podstawy wymiaru składek, a nie zasadności całego stosunku pracy. Tymczasem Zakład Ubezpieczeń Społecznych w swoich rozważaniach zdaniem Sądu wyszedł poza zakres rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji.

Sąd doszedł do przekonania, że nieistotnym był fakt, że zatrudnienie odwołującej nastąpiło na trzy miesiące przed powstaniem możliwej do przewidzenia niezdolności do pracy. Istotnie obowiązujące przepisy prawa nie zabraniają pracodawcom zatrudniać kobiet w ciąży. W realiach niniejszej sprawy zatrudnienie odwołującej na podstawie umowy o pracę było obiektywnie, gdyż wcześniej świadczyła obowiązki na rzecz spółki w ramach umowy o dzieło. Warto podkreślić, że spółka ma pełne prawo nawiązać w każdym czasie z dowolną liczbą pracowników umowę o pracę bądź umowę cywilno-prawną. Każdy decydent ma prawo podjąć kroki w celu ulepszenia prowadzenia spółki tak, aby uzyskiwać większe przychody. Zdaniem Sądu z pewnością takim działaniem jest zatrudnienie kolejnego pracownika, który może podwyższyć, a także ubogacić zakres ofertowy działalności, co może przełożyć się na większy zysk. Tak też wskazywał biegły sądowy z zakresu rachunkowości i finansów. Co prawda wskazywał, że osoby decyzyjne powinny zdawać sobie sprawę o gorszym dla spółki roku obrotowym 2016, jednak zatrudnienie ubezpieczonej mogło być podyktowane chęcią osiągnięcia większych przychodów. W tym aspekcie brak zatrudnienia nowej osoby na miejsce odwołującej nie może być zarzutem w stosunku do wysokości przyjętej podstawy wymiaru składek. Pracodawca ma pełną swobodę i prawo zatrudniać tyle osób, ile uważa za stosowne. Inna projektantka przejęła część obowiązków ubezpieczonej. Ponadto jako osoba studiująca miała niewątpliwie mniejsze doświadczenie zawodowe, co skutkowało zatrudnieniem jej z mniejszym wynagrodzeniem w kwocie 3000,00 złotych. Również bez znaczenia pozostaje okoliczność, zgodnie z którą poprzedni pracodawcy w latach 2006-2009 deklarowali za odwołującą znacznie niższe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Jak trafnie wskazała ubezpieczona, organ rentowy w swoich rozważaniach nie zwrócił uwagi na fakt, że w ciągu kolejnych lat uzyskała ona doświadczenie zawodowe, które pozwoliło jej w przyszłości na osiągnięcie większych zarobków. Dodatkowo należy wskazać, że zawarcie już pierwszej umowy na czas nieokreślony również nie wpływa na ustalenia organu rentowego w zaskarżonej decyzji. W przypadku uznania pozorności tej umowy, organ rentowy zobowiązany byłby do wydania decyzji, w której wyłączyłby odwołującą z ubezpieczeń społecznych za sporny okres czasu. Tymczasem w niniejszej sprawie Oddział uznał,

że wykonywana praca przez ubezpieczoną nosiła znamiona przesłanek wynikających z art. 22 § 1 k.p. i nie była pozorna czy nieważna. Dlatego też te wszystkie powyższe okoliczności podnoszone przez organ rentowy były niezasadnione w kontekście rozstrzygnięcia ujętego w decyzji.

Wobec powyższego Sąd zważył, że zaskarżona decyzja wydana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okazała się być nieprawidłowa. Analizując niniejszą sprawę należało mieć na względzie doświadczenie, które niewątpliwie posiadała odwołująca,

co zostało udowodnione w trakcie postępowania administracyjnego toczącego się przed organem rentowym oraz w toku postępowania sądowego. Jak zostało wykazane, odwołująca od kilkunastu lat pozostaje na rynku pracy, gdzie gromadziła doświadczenie zawodowe poza granicami kraju. Również w odwołującej się spółce ubezpieczona zanim zawarła umowę

o pracę, realizowała czynności w ramach umowy o dzieło. Zdaniem Sądu strony postępowania wykazały, że zatrudnienie odwołującej na umowę o pracę było podyktowane zwiększonym zakresem jej obowiązków. Tym powodem było otrzymanie przez firmę dużego projektu. Zatem Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczona była dobrze przygotowana

do wykonywania pracy na stanowisku, na którym została zatrudniona w ramach umowy

o pracę na rzecz spółki. Samodzielna praca ubezpieczonej w ramach umowy o dzieło na rzecz tej samej spółki czyniła ją odpowiednią osobą do wykonywania czynności wynikających

z podpisanej umowy o pracę, gdyż poznała już specyfikę pracy w tymże podmiocie.

Przedkładając powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że istotą sporu było wyłącznie ustalenie, czy zakres pracy ubezpieczonej i wykonywane przez nią czynności dawały podstawę do osiągnięcia wynagrodzenia w kwocie 6650,00 złotych brutto miesięcznie. W tych realiach Sąd zważył, że jedynym zarzutem odnoszącym się ściśle do kwestii spornej było wskazanie, iż za pozostałych pracowników i zleceniobiorców spółka deklarowała niższe podstawy wymiaru składek aniżeli w stosunku do odwołującej. Jednak również ten zarzut okazał się być niezasadnym. Sąd zważył, że w spółce istnieje wiele różnych stanowisk,

na których zatrudnione osoby wykonują swoje obowiązki. Należy wskazać, że część z nich świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia czy umowy o dzieło. W związku z tym niemożliwym jest porównywanie otrzymywanego przez nich wynagrodzenia, gdyż podlega ono ocenie przez pryzmat zawieranych umów innego rodzaju. W związku z tym należy zwrócić uwagę, że czas pracy, jak i również zakres obowiązków poszczególnych osób różnił się znacząco od zadań realizowanych przez odwołującą. Ponadto w kontekście osób zatrudnionych również na umowę o pracę zarobki w spółce były bardzo zróżnicowane, na co wskazuje tabela załączona do odwołania. W niej wysokość umówionego dla ubezpieczonej wynagrodzenia odpowiadała ustalonym tam widełkom. Odmienność zarobków była podyktowana takimi czynnikami, jak wkład pracy, doświadczenie zawodowe czy skala trudności wykonywanego projektu. Ponadto organ rentowy nie przedstawił dowodów świadczących o tym, że zatrudnienie odwołującej byłoby dla firmy nieopłacalne, nieracjonalne i nielogiczne. W niniejszej sprawie nie odnotowano, aby firma miała zaległości w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych czy Urzędu Skarbowego. W konsekwencji należy uznać, że wynagrodzenie w kwocie 6650,00 złotych brutto miesięcznie w dzisiejszych stawkach rynkowych nie jest wygórowane, szczególnie że oscyluje w granicach wyliczonej średniej krajowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(...)

(...)